

Til § 5

Bestemmelsen stiller krav om, at smågrise, avls- og slagtesvin skal have adgang til halm eller andet, der kan tilgodese dyrenes behov for beskæftigelses- og rodemateriale.

Det er ikke muligt ud fra de nuværende forskningsresultater at præcisere adgangen til beskæftigelses- og rodemateriale nærmere. Det ligger dog fast, at netop adgangen til beskæftigelses- og rodemateriale er et væsentligt behov hos svin, og at det kan medvirke til at reducere halebidning, hvorfor der stilles krav om adgang til beskæftigelses- og rodemateriale. Den enkelte producent kan vælge, om der skal bruges halm eller andre alternativer. Producenten kan herunder tage med i betragtningerne, om materialet - eller dele af det, hvis der bruges forskellige typer - også er velegnet til at øge liggekomforten yderligere.

Til § 6

Bestemmelsen svarer til § 4 a i dyreværnsloven, jf. lov nr. 386 af 6. juni 1991 som ændret bl.a. ved lov nr. 183 af 14. april 1993 og lov nr. 80 af 9. februar 1999.

Formålet er for det første at gøre det muligt administrativt at gennemføre direktiver fra EU om forsvarlig behandling af dyr og beskyttelse af dyrs velfærd.

Bestemmelsen om hjemmel til administrativ gennemførelse af direktiver blev foreslået indsat i dyreværnsloven i 1992, idet der havde vist sig et behov herfor. De internationale forpligtelser på dyreværnsområdet, der tidligere i det væsentlige forelå som udkast til forordninger, som efter vedtagelsen virker som national ret, havde i praksis vist sig i vidt omfang at blive fastsat som direktiver, der normalt kræver nationale opfyldelsesbestemmelser. Af lovtekniske såvel som af praktiske grunde fandt man det derfor hensigtsmæssigt i dyreværnsloven at åbne mulighed for, at sådanne regler kan gennemføres administrativt.

Forud for deltagelse i arbejdsgruppemøder i EU-regi inden for dyreværnsområdet afholder Justitsministeriet møder i en særlig komité («den nationale komité»), hvor udkast til EU-direktiver løbende gennemgås og drøftes. Den nationale komité består foruden embedsmænd fra de berørte ministerier dels af særligt sagkyndige, dels af interesserepræsentanter fra landbruget og dyreværnsforeningerne. Derudover suppleres komiteen med eksperter og repræsentanter for interesseorganisationer inden for de særlige områder, som skal drøftes. Direktivudkastene bliver tillige forud for den endelige vedtagelse forelagt Folketingets Europaudvalg.

På denne baggrund vedtog Folketinget i 1993 den foreslåede ændring af dyreværnsloven.

Formålet er herudover at gøre det muligt administrativt at fastsætte regler, der sikrer anvendelsen af forordninger på dyreværnsområdet. Det kan f.eks. være bestemmelser om, at ansøgning om godkendelse i henhold til en forordning skal behandles af en bestemt myndighed, ligesom der kan udpeges en bestemt myndighed til at føre tilsyn og lignende i henhold til en forordning.

En sådan bestemmelse blev foreslået indsat i dyreværnsloven i 1998, idet der havde vist sig behov for at kunne fastsætte supplerende regler vedrørende anvendelsen af forordninger på dyreværnsområdet. Den foreslåede ændring blev indsat i dyreværnsloven ved lov nr. 80 af 9. februar 1999.

Adgangen til administrativt at fastsætte regler, der gør det muligt at opfylde vore internationale forpligtelser også på svineområdet, er således allerede givet i dyreværnsloven. Med gennemførelsen af en særlov for smågrise, avls- og slagtesvin findes bestemmelsen dog af pædagogiske årsager også at burde medtages heri.

Såfremt EU ved den forestående revision af direktivet om beskyttelse af svin fastsætter skærpede mindstekrav for smågrise, avls- og slagtesvin i forhold til reglerne i dette forslag, vil EU-reglerne herefter også kunne gennemføres i dansk ret ved udfærdigelse af administrative forskrifter med hjemmel i denne lov.

Til § 7

Bestemmelsen præciserer, at dyreværnslovens generelle regler om beskyttelse af dyr fortsat finder anvendelse på svin omfattet af denne lov. Det samme er tilfældet med regler udstedt med hjemmel i dyreværnsloven.

Det drejer sig eksempelvis om de generelt formulerede regler i dyreværnslovens §§ 1-3, hvorefter dyr bl.a. skal behandles forsvarligt, og den, der holder dyrene, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt og huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov, ligesom dyrene skal tilses mindst en gang om dagen.

Endvidere vil de hidtil gældende bestemmelser i bekendtgørelser, der fastsætter regler om svin, og som er udstedt i medfør af dyreværnsloven, fortsat være gældende i det omfang, der ikke ved nærværende forslag fastsættes nye regler på området. En række bestemmelser i bekendtgørelse om beskyttelse af svin og bekendtgørelse om slagtning og aflivning af dyr vil således fortsat være gældende også for så vidt angår smågrise, avls- og slagtesvin. Det drejer sig f.eks. om regler om, at smågrise skal indeles i flokke snarest mu-